

K oznámeniu č. 77/2003 Z. z.

DOHOVOR 171

Dohovor Medzinárodnej organizácie práce o nočnej práci č. 171 z roku 1990¹⁾

Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce, ktorú do Ženevy zvolala Správna rada Medzinárodného úradu práce a ktorá sa zišla 6. júna 1990 na svojom 77. zasadnutí,

berúc do úvahy ustanovenia medzinárodných pracovných dohovorov a odporúčaní o nočnej práci detí a mladých osôb, osobitne ustanovenia Dohovoru a Odporúčania Medzinárodnej organizácie práce o nočnej práci mladých osôb (mimopriemyselné zamestnania) z roku 1946, Dohovoru Medzinárodnej organizácie práce o nočnej práci mladých osôb (priemyselné zamestnania) z roku 1948 (revidovaného) a Odporúčania Medzinárodnej organizácie práce o nočnej práci detí a mladých osôb (poľnohospodárstvo) z roku 1921,

berúc do úvahy ustanovenia medzinárodných pracovných dohovorov a odporúčaní o nočnej práci žien, osobitne ustanovenia Dohovoru Medzinárodnej organizácie práce o nočnej práci (ženy) z roku 1948 (revidovaného) a Protokolu Medzinárodnej organizácie prá-

ce k nemu z roku 1990, Odporúčania Medzinárodnej organizácie práce o nočnej práci žien (poľnohospodárstvo) z roku 1921 a odseku 5 Odporúčania Medzinárodnej organizácie práce o ochrane materstva z roku 1952,

berúc do úvahy ustanovenia Dohovoru Medzinárodnej organizácie práce o diskriminácii (zamestnanie a povolanie) z roku 1958,

berúc do úvahy ustanovenia Dohovoru Medzinárodnej organizácie práce o ochrane materstva (revidovaného) z roku 1952,

rozhodnúc prijať určité návrhy, pokiaľ ide o nočnú prácu, čo je štvrtý bod programu zasadnutia,

určujúc, že tieto návrhy majú mať formu medzinárodného dohovoru,

prijíma²⁾ dvadsiateho šiesteho júna tisícdeväťstodevädäťdesiat tento dohovor, ktorý sa môže uvádzať ako Dohovor o nočnej práci z roku 1990:

¹⁾ V tomto oznámení Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky sa uvádza slovenský preklad pôvodného textu dohovoru; v prílohe k tejto čiasťke Zbierky zákonov Slovenskej republiky (v prílohe k tomuto oznámeniu) sa uvádza pôvodný text dohovoru v jednom z dvoch autentických (rozhodujúcich, pôvodných) jazykov, a to v anglickom jazyku, v súlade s článkom 19 dohovoru, ako aj v súlade s § 8 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky v znení zákona č. 44/1998 Z. z., zákona č. 276/2001 Z. z. a zákona č. 275/2002 Z. z. Príslušný dohovor Medzinárodnej organizácie práce je druhom medzinárodnej pracovnej normy – druhom medzinárodnej multilaterálnej zmluvy prezidentskej povahy najmä podľa Viedenského dohovoru o zmluvnom práve (1969), porov. vyhlášku ministra zahraničných vecí č. 15/1988 Zb. Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce prijala 26. júna 1990 aj Odporúčanie Medzinárodnej organizácie práce o nočnej práci č. 171 z roku 1990. Odporúčania Medzinárodnej organizácie práce ako druh medzinárodných pracovných noriem členovia (členské štáty) Medzinárodnej organizácie práce neratifikujú, pretože odporúčania nie sú druhmi zmlúv najmä podľa Viedenského dohovoru o zmluvnom práve (1969), porov. vyhlášku ministra zahraničných vecí č. 15/1988 Zb., a tieto odporúčania ich ani nezaväzujú. V súlade so zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov sa odporúčania Medzinárodnej organizácie práce nezverejňujú v Zbierke zákonov Slovenskej republiky. Členovia (členské štáty) Medzinárodnej organizácie práce v súlade s čl. 19 ods. 6 písm. b) a d) Ústavy Medzinárodnej organizácie práce [XIII. časť (čl. 387 až 427) Mierovej zmluvy medzi spojenými a združenými mocnosťami a Nemeckom a protokol (podpísané vo Versailles 28. júna 1919) – porov. č. 217/1921 Zb. a n. v znení neskorších úprav^{*)}] okrem záväzku predložiť odporúčanie príslušnému orgánu alebo orgánom, do ktorých dané odporúčanie patrí, sa zaväzujú, že oboznámia generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce vo vhodnom čase podľa požiadaviek Správnej rady Medzinárodného úradu práce so stavom práva a praxe vo svojej krajine, ak ide o záležitosti, ktorými sa dané odporúčanie zaoberá. Cieľom prijatia príslušného odporúčania Generálnou konferenciou Medzinárodnej organizácie práce je okrem iného najmä ponúknuť členom (členským štátom) Medzinárodnej organizácie práce úpravu vymedzených pracovných vzťahov a záležitostí (vecí) alebo úpravu vymedzených sociálnych vzťahov a záležitostí (vecí) v takom rozsahu, takým spôsobom a takými prostriedkami, ako sa uvádza v príslušnom odporúčaní. Slovenská republika je členom Medzinárodnej organizácie práce od 22. januára 1993.

^{*)} Slovenská republika je predmetnou medzinárodnou zmluvou viazaná na základe sukcesie ako jeden z dvoch nástupníckych štátov po dni zániku Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky (31. december 1992), porov. ústavný zákon č. 542/1992 Zb. o zániku Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, Viedenský dohovor o sukcesii štátov vo vzťahu k zmluvám, porov. oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 33/2001 Z. z., ako aj uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky č. 85 z 3. decembra 1992, ktorým sa schválilo vyhlásenie Národnej rady Slovenskej republiky o členstve Slovenskej republiky v Rade Európy a o prevzatí záväzkov z medzinárodných zmlúv.

²⁾ V súlade s čl. 19 ods. 2 Ústavy Medzinárodnej organizácie práce [XIII. časť (čl. 387 až 427) Mierovej zmluvy medzi spojenými a združenými mocnosťami a Nemeckom a protokol (podpísané vo Versailles 28. júna 1919) – porov. č. 217/1921 Zb. a n. v znení neskorších úprav] dohovor Medzinárodnej organizácie práce sa prijíma 2/3 väčšinou hlasov prítomných a hlasujúcich delegátov na príslušnom zasadnutí v priebehu Generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce. Hlasovanie delegátov na 77. zasadnutí Generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce pri prijímaní Dohovoru Medzinárodnej organizácie práce o nočnej práci č. 171 z roku 1990 na plenárnom zasadnutí konferencie 26. júna 1990: 348 za prijatie dohovoru, 24 proti, 15 sa zdržalo hlasovania. V súlade s čl. 21 Rokovacieho poriadku Generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce sa pri hlasovaní delegátov o dohovore všetky hlasy za a proti spočítajú, pritom sa neberú do úvahy hlasy, ktorými sa delegáti zdržali hlasovania.

Článok 1

Na účely tohto dohovoru

- a) výraz „nočná práca“ znamená každú prácu, ktorá sa vykonáva počas obdobia nie menej ako sedem po sebe idúcich hodín, zahŕňajúc časový úsek od polnoci do piatej hodiny ráno, ktoré vymedzí príslušný úrad po konzultácii s najreprezentatívnejšími organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov³⁾ alebo ktoré sa vymedzí prostredníctvom kolektívnych zmlúv,
- b) výraz „nočný pracovník“ znamená zamestnanú osobu, ktorej práca si vyžaduje odpracovanie skutočného počtu hodín nočnej práce, ktorý presahuje stanovený limit. Tento limit určí príslušný úrad po konzultácii s najreprezentatívnejšími organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov alebo sa určí prostredníctvom kolektívnych zmlúv.

Článok 2

1. Tento dohovor sa vzťahuje na všetky zamestnané osoby s výnimkou osôb zamestnaných v poľnohospodárstve, chove dobytka, rybolove, námornej preprave a vo vnútrozemskej plavbe.

2. Člen,⁴⁾ ktorý ratifikuje tento dohovor, môže po konzultácii s reprezentatívnymi organizáciami dotknutých zamestnávateľov a pracovníkov úplne alebo čiastočne vylúčiť z rozsahu jeho aplikovania určité vymedzené kategórie pracovníkov, ak by uplatňovanie vo vzťahu k nim vyvolávalo osobitné problémy podstatnej povahy.

3. Každý člen, ktorý využije možnosť uvedenú v odseku 2 tohto článku, uvedie v správach o aplikovaní dohovoru podľa čl. 22 Ústavy Medzinárodnej organizácie práce⁵⁾ každú osobitnú takto vylúčenú kategóriu

pracovníkov a dôvody ich vylúčenia. Oznámi aj všetky opatrenia vykonané s cieľom postupne rozšíriť uplatňovanie ustanovení dohovoru na príslušných pracovníkov.

Článok 3

1. Osobitné opatrenia požadované povahou nočnej práce, ktoré zahŕňajú najmenej opatrenia uvedené v článkoch 4 až 10, prijímú sa v prospech nočných pracovníkov s cieľom ochrany ich zdravia, pomoci smerujúcej k uľahčeniu plnenia ich rodinnej a sociálnej zodpovednosti, poskytnutia príležitosti postupu v zamestnaní a priznania primeraných náhrad. Takéto opatrenia sa prijímú aj v oblasti bezpečnosti a ochrany materstva pre všetkých pracovníkov vykonávajúcich nočnú prácu.

2. Opatrenia podľa predchádzajúceho odseku sa môžu aplikovať postupne.

Článok 4

1. Pracovníci majú právo na požiadanie bezplatne sa podrobiť posúdeniu zdravotného stavu a rady týkajúcej sa obmedzenia alebo vyhnutia sa zdravotným problémom spojených s ich prácou

- a) pred ich nastúpením do práce ako určených nočných pracovníkov,
- b) v pravidelných intervaloch počas takého určenia ako nočných pracovníkov,
- c) ak sa u nich počas takého určenia ako nočných pracovníkov vyskytnú zdravotné problémy spôsobené výlučne výkonom nočnej práce.

2. S výnimkou zistenia nespôsobilosti na nočnú prácu sa zistenia z takýchto posúdení neodovzdávajú iným

³⁾ Anglický text tohto dohovoru používa výraz „workers“ – „pracovníci“. Francúzsky text tohto dohovoru používa výraz „travailleurs“ – „pracovníci“. Zákoník práce (zákon č. 311/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov) používa výraz „zamestnanci“, a nie výraz „pracovníci“. Medzinárodná organizácia práce od svojho vzniku v roku 1919 až po súčasné obdobie vo svojich dokumentoch, najmä v dohovoroch a odporúčaniach, používa v prevažnej väčšine prípadov výraz „pracovník“. Tento výraz má svoje historické opodstatnenie a zahŕňa všetky príslušné a závislé osoby, ktoré prenajímajú seba a svoju pracovnú silu zamestnávateľovi na plnenie vymedzených a dohodnutých pracovných činností a pracovných úloh za mzdu alebo odmenu, a tieto osoby sú v príslušnom pracovnoprávnom vzťahu k zamestnávateľovi na základe určenej a dojednanej (uzatvorenej) zmluvy (dohody). Podľa § 11 Zákoníka práce (zákon č. 311/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov) zamestnanec je fyzická osoba, ktorá v pracovnoprávných vzťahoch, a ak to ustanovuje osobitný predpis, aj v obdobných pracovných vzťahoch vykonáva pre zamestnávateľa závislú prácu podľa jeho pokynov za mzdu alebo odmenu. Na účely aplikácie tohto dohovoru vo vzťahu k právnomu poriadku Slovenskej republiky výraz „zamestnanec“ používaný vo vnútroštátnom zákonodarstve Slovenskej republiky je rovnoznačný s výrazom „pracovník“ používaným v tomto dohovore. Právny poriadok Slovenskej republiky nie je jednotný v používaní výrazu „zamestnanec“ a výrazu „pracovník“, napr. Zákoník práce (zákon č. 311/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov) používa výraz „zamestnanec“ a zákon č. 19/2002 Z. z., ktorým sa ustanovujú podmienky vydávania aproximačných nariadení vlády Slovenskej republiky v znení zákona č. 207/2002 Z. z. v § 2 ods. 1 písm. e) používa výraz „pracovník“. V právnom poriadku Slovenskej republiky najreprezentatívnejšie organizácie zamestnávateľov a najreprezentatívnejšie organizácie pracovníkov sú organizácie s najvyšším počtom členov, ktoré vznikli využitím práva slobody združovať sa zo strany zamestnávateľov a zo strany pracovníkov (zamestnancov) ustanoveného v čl. 29 a 37 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov a v zákone č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov, ako aj využitím ustanovení Dohovoru Medzinárodnej organizácie práce o slobode združovania a ochrane práva organizovať sa č. 87 z roku 1948, porov. oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 489/1990 Zb. a bod 28 oznámenia Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 110/1997 Z. z. o potvrdení sukcesie Slovenskej republiky do záväzkov z príslušných mnohostranných zmluvných dokumentov Medzinárodnej organizácie práce, ktorých depozitárom je generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce, a Dohovoru Medzinárodnej organizácie práce o použití zásad práva organizovať sa a kolektívne vyjednávať č. 98 z roku 1949, porov. oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 470/1990 Zb. a bod 33 oznámenia Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 110/1997 Z. z. Zástupcami zamestnávateľov a zástupcami zamestnancov na účely zákona č. 106/1999 Z. z. o hospodárskom a sociálnom partnerstve (zákon o tripartite) sú tí zástupcovia, ktorí spĺňajú podmienky uvedené v § 2 citovaného zákona (podmienky reprezentatívnosti).

⁴⁾ Členský štát Medzinárodnej organizácie práce.

⁵⁾ XIII. časť (čl. 387 až 427) Mierovej zmluvy medzi spojenými a združenými mocnosťami a Nemeckom a protokol (podpísané vo Versailles 28. júna 1919), porov. č. 217/1921 Zb. a n. v znení neskorších úprav.

osobám bez súhlasu pracovníkov a nepoužijú sa v ich neprospech.

Článok 5

Pracovníkom vykonávajúcim nočnú prácu sa dajú k dispozícii primerané prostriedky prvej pomoci vrátane opatrení umožňujúcich v prípade potreby ich rýchlu prepravu na miesto, kde dostanú primerané ošetrovanie.

Článok 6

1. Noční pracovníci, ktorí dostali potvrdenie o nespôsobilosti na nočnú prácu zo zdravotných dôvodov, sa vždy, keď je to možné, preradia na obdobné pracovné miesto, na ktoré majú spôsobilosť.

2. Ak sa preradenie na takéto pracovné miesto nedá uskutočniť, poskytnú sa im rovnaké dávky ako iným pracovníkom, ktorí nie sú schopní práce alebo si zaobstarať zamestnanie.

3. Nočný pracovník, ktorý dostal potvrdenie o dočasnej nespôsobilosti na nočnú prácu, je rovnako chránený, ak ide o prepustenie zo zamestnania alebo danie výpovede zo zamestnania, ako iní pracovníci, ktorí nemôžu pracovať zo zdravotných dôvodov.

Článok 7

1. Na zabezpečenie alternatívnej nočnej práce sa prijímajú opatrenia pre pracovníčky, ktoré by inak boli vyzvané vykonávať nočnú prácu

- a) pred narodením dieťaťa a po ňom najmenej počas šesťnástich týždňov a z nich najmenej osem týždňov pred predpokladaným dátumom pôrodu dieťaťa,
- b) po predložení lekárskeho potvrdenia o zdravotných dôvodoch matky alebo dieťaťa v priebehu ďalších období:
 - i) počas tehotenstva,
 - ii) na určitý čas po narodení dieťaťa podľa písmena a) uvedeného hore, ktorého dĺžku vymedzí príslušný úrad po konzultácii s najreprezentatívnejšími organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov.

2. Opatrenia podľa odseku 1 tohto článku môžu zahŕňať, ak je to možné, preradenie na dennú prácu, poskytnutie dávok sociálneho zabezpečenia alebo predĺženie materskej dovolenky.

3. V období uvedenom v odseku 1 tohto článku

- a) pracovníčku nie je možné prepustiť zo zamestnania ani jej dať výpoveď zo zamestnania okrem oprávnených dôvodov nevzťahujúcich sa na tehotenstvo alebo pôrod dieťaťa,
- b) príjem pracovníčky sa zachová na úrovni postačujúcej na jej obživu a na obživu jej dieťaťa pri primeraných životných podmienkach. Zachovanie tohto príjmu sa môže zabezpečiť jedným z opatrení v odseku 2 tohto článku, inými primeranými opatreniami alebo kombináciou týchto opatrení,
- c) pracovníčka nestratí výhody, ak ide o jej postavenie, odpracované roky a možnosť postupu, ktoré sa

môžu spájať s pracovným miestom s nočnou prácou, ktoré bežne vykonáva.

4. Ustanovenia tohto článku neobmedzujú ochranu a dávky spojené s materskou dovolenkou.

Článok 8

Náhrady priznané nočným pracovníkom, ak ide o pracovný čas, mzdu a podobné výhody, zohľadnia povahu nočnej práce.

Článok 9

Nočným pracovníkom a v prípade potreby aj pracovníkom vykonávajúcim prácu v noci sa poskytnú primerané sociálne služby.

Článok 10

1. Pred zavedením rozvrhov práce vyžadujúcich si služby nočných pracovníkov zamestnávateľ konzultuje so zástupcami príslušných pracovníkov o podrobnostiach týchto rozvrhov a o najvhodnejších formách organizácie nočnej práce pre daný podnik a daných pracovníkov, ako aj o požadovaných opatreniach týkajúcich sa zdravia pri práci a sociálnych služieb. V podnikoch zamestnávajúcich nočných pracovníkov sa takéto konzultácie konajú pravidelne.

2. Na účely tohto článku výraz „zástupcovia pracovníkov“ označuje osoby uznané za také vnútroštátnym právom alebo praxou v súlade s Dohovorom Medzinárodnej organizácie práce o zástupcoch pracovníkov v podniku z roku 1971.

Článok 11

1. Ustanovenia tohto dohovoru sa môžu uplatňovať prostredníctvom zákonov a predpisov, kolektívnych zmlúv, rozhodcovských rozhodnutí alebo súdnych rozhodnutí, kombináciou týchto prostriedkov alebo akýmkoľvek iným spôsobom vo vzťahu k vnútroštátnym podmienkam a praxi. Uplatňujú sa zákonmi alebo predpismi, ak sa nevykonali inými prostriedkami.

2. Ak sa ustanovenia dohovoru uplatňujú prostredníctvom zákonov alebo predpisov, uskutočnia sa vo pred konzultácie s najreprezentatívnejšími organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov.

Článok 12

Formálne ratifikácie tohto dohovoru sa oznámia generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce na registráciu.

Článok 13

1. Tento dohovor zaväzuje len tých členov Medzinárodnej organizácie práce, ktorých ratifikácie zaregistroval generálny riaditeľ.

2. Dohovor nadobudne platnosť po dvanástich me-

siacoch odo dňa, keď generálny riaditeľ zaregistroval ratifikácie dohovoru dvoma členmi.

3. Potom tento dohovor nadobudne platnosť pre ktoréhokol'vek člena po dvanástich mesiacoch odo dňa, keď sa jeho ratifikácia zaregistrovala.

Článok 14

1. Člen, ktorý ratifikoval tento dohovor, môže ho vypovedať po uplynutí desiatich rokov odo dňa, keď dohovor prvýkrát nadobudol platnosť, písomným oznámením generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, ktorý túto skutočnosť zaregistruje. Takéto vypovedanie nadobudne platnosť rok po dni, keď sa vypovedanie zaregistrovalo.

2. Každý člen, ktorý ratifikoval tento dohovor a nepoužije právo vypovedať ho v priebehu roka nasledujúceho po uplynutí obdobia desiatich rokov uvedeného v predchádzajúcom odseku, bude viazaný dohovorom na obdobie ďalších desiatich rokov a potom ho bude môcť vypovedať vždy po uplynutí desaťročného obdobia za podmienok uvedených v tomto článku.

Článok 15

1. Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi všetkým členom Medzinárodnej organizácie práce registráciu všetkých ratifikácií a vypovedaní, ktoré mu oznámili členovia organizácie.

2. Pri upovedomení členov organizácie o registrácii druhej ratifikácie generálny riaditeľ upozorní členov organizácie na dátum, od ktorého dohovor nadobudne platnosť.

Článok 16

Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce

Uvedený text dohovoru je pôvodný a riadne sa prijal v priebehu sedemdesiateho siedmeho zasadnutia Generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce, ktoré sa konalo v Ženeve a bolo vyhlásené za skončené dvadsiateho siedmeho júna 1990.

Na dôkaz toho sme pripojili svoje podpisy dvadsiateho siedmeho júna 1990.

Prezident konferencie:

JORGE TRIACA v. r.

Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce:

MICHEL HANSENNE v. r.

Text dohovoru, ako je tu uvedený, je presnou kópiou pôvodného textu, ktorý podpísal prezident Medzinárodnej konferencie práce⁶⁾ a generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce.

Overená, presná a kompletná kópia.

Za generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce:

FRANCIS MAUPAIN v. r.

právny poradca

Medzinárodného úradu práce

oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov na registráciu podľa článku 102 Charty Organizácie Spojených národov úplne podrobnosti o všetkých ratifikáciách a aktoch vypovedania, ktoré zaregistroval podľa ustanovení predchádzajúcich článkov.

Článok 17

Vždy, ak to Správna rada Medzinárodného úradu práce považuje za nevyhnutné, predloží generálnej konferencii správu o pôsobení tohto dohovoru a preskúma vhodnosť zaradenia otázky jeho čiastočného alebo úplného revidovania do programu konferencie.

Článok 18

1. Ak konferencia prijme nový dohovor, ktorý reviduje tento dohovor úplne alebo sčasti, potom, ak nový dohovor neustanoví inak,

a) ratifikácia nového revidovaného dohovoru členom má ipso iure za následok bezprostredné vypovedanie tohto dohovoru bez ohľadu na ustanovenia článku 14, ak a keď nový revidovaný dohovor nadobudne platnosť,

b) odo dňa, keď nový revidovaný dohovor nadobudne platnosť, tento dohovor prestane byť prístupný ratifikácii zo strany členov.

2. Tento dohovor ostane v každom prípade v platnosti v jeho terajšej forme a v terajšom obsahu pre tých členov, ktorí ho ratifikovali, ale neratifikovali revidovaný dohovor.

Článok 19

Anglické a francúzske znenia textu tohto dohovoru sú rovnako rozhodujúce.

⁶⁾ V praxi Medzinárodnej organizácie práce sa popri názve „Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce“ používa aj skrátený názov „Medzinárodná konferencia práce“.

K oznámeniu č. 77/2003 Z. z.

CONVENTION 171**Convention of the International Labour Organisation concerning Night Work No. 171/1990**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 77th Session on 6 June 1990, and

Noting the provisions of international labour Conventions and Recommendations on the night work of children and young persons, and specifically the provisions in the Night Work of Young Persons (Non-Industrial Occupations) Convention and Recommendation, 1946, the Night Work of Young Persons (Industry) Convention (Revised), 1948, and the Night Work of Children and Young Persons (Agriculture) Recommendation, 1921, and

Noting the provisions of international labour Conventions and Recommendations on night work of women, and specifically the provisions in the Night Work (Women) Convention (Revised), 1948, and the Protocol of 1990 thereto, the Night Work of Women (Agriculture) Recommendation, 1921, and Paragraph 5 of the Maternity Protection Recommendation, 1952, and

Noting the provisions of the Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958, and

Noting the provisions of the Maternity Protection Convention (Revised), 1952, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to night work, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-sixth day of June of the year one thousand nine hundred and ninety the following Convention, which may be cited as the Night Work Convention, 1990:

Article 1

For the purposes of this Convention:

- (a) the term "night work" means all work which is performed during a period of not less than seven consecutive hours, including the interval from midnight to 5 a.m., to be determined by the competent authority after consulting the most representative organisations of employers and workers or by collective agreements;
- (b) the term "night worker" means an employed person whose work requires performance of a substantial number of hours of night work which exceeds a specified limit. This limit shall be fixed by the

competent authority after consulting the most representative organisations of employers and workers or by collective agreements.

Article 2

1. This Convention applies to all employed persons except those employed in agriculture, stock raising, fishing, maritime transport and inland navigation.

2. A Member which ratifies this Convention may, after consulting the representative organisations of employers and workers concerned, exclude wholly or partly from its scope limited categories of workers when the application of the Convention to them would raise special problems of a substantial nature.

3. Each Member which avails itself of the possibility afforded in paragraph 2 of this Article shall, in its reports on the application of the Convention under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation, indicate the particular categories of workers thus excluded and the reasons for their exclusion. It shall also describe all measures taken with a view to progressively extending the provisions of the Convention to the workers concerned.

Article 3

1. Specific measures required by the nature of night work, which shall include, as a minimum, those referred to in Articles 4 to 10, shall be taken for night workers in order to protect their health, assist them to meet their family and social responsibilities, provide opportunities for occupational advancement, and compensate them appropriately. Such measures shall also be taken in the fields of safety and maternity protection for all workers performing night work.

2. The measures referred to in paragraph 1 above may be applied progressively.

Article 4

1. At their request, workers shall have the right to undergo a health assessment without charge and to receive advice on how to reduce or avoid health problems associated with their work:

- (a) before taking up an assignment as a night worker;
- (b) at regular intervals during such an assignment;
- (c) if they experience health problems during such an assignment which are not caused by factors other than the performance of night work.

2. With the exception of a finding of unfitness for night work, the findings of such assessments shall not be transmitted to others without the workers' consent and shall not be used to their detriment.

Article 5

Suitable first-aid facilities shall be made available for workers performing night work, including arrangements whereby such workers, where necessary, can be taken quickly to a place where appropriate treatment can be provided.

Article 6

1. Night workers certified, for reasons of health, as unfit for night work shall be transferred, whenever practicable, to a similar job for which they are fit.

2. If transfer to such a job is not practicable, these workers shall be granted the same benefits as other workers who are unable to work or to secure employment.

3. A night worker certified as temporarily unfit for night work shall be given the same protection against dismissal or notice of dismissal as other workers who are prevented from working for reasons of health.

Article 7

1. Measures shall be taken to ensure that an alternative to night work is available to women workers who would otherwise be called upon to perform such work:

- (a) before and after childbirth, for a period of at least sixteen weeks of which at least eight weeks shall be before the expected date of childbirth;
- (b) for additional periods in respect of which a medical certificate is produced stating that it is necessary for the health of the mother or child:
 - (i) during pregnancy;
 - (ii) during a specified time beyond the period after childbirth fixed pursuant to subparagraph (a) above, the length of which shall be determined by the competent authority after consulting the most representative organisations of employers and workers.

2. The measures referred to in paragraph 1 of this Article may include transfer to day work where this is possible, the provision of social security benefits or an extension of maternity leave.

3. During the periods referred to in paragraph 1 of this Article:

- (a) a woman worker shall not be dismissed or given notice of dismissal, except for justifiable reasons not connected with pregnancy or childbirth;
- (b) the income of the woman worker shall be maintained at a level sufficient for the upkeep of herself and her child in accordance with a suitable standard of living. This income maintenance may be ensured by any of the measures listed in

paragraph 2 of this Article, by other appropriate measures or by a combination of these measures;

(c) a woman worker shall not lose the benefits regarding status, seniority and access to promotion which may attach to her regular night work position.

4. The provisions of this Article shall not have the effect of reducing the protection and benefits connected with maternity leave.

Article 8

Compensation for night workers in the form of working time, pay or similar benefits shall recognise the nature of night work.

Article 9

Appropriate social services shall be provided for night workers and, where necessary, for workers performing night work.

Article 10

1. Before introducing work schedules requiring the services of night workers, the employer shall consult the workers' representatives concerned on the details of such schedules and the forms of organisation of night work that are best adapted to the establishment and its personnel as well as on the occupational health measures and social services which are required. In establishments employing night workers this consultation shall take place regularly.

2. For the purposes of this Article the term "workers' representatives" means persons who are recognised as such by national law or practice, in accordance with the Workers' Representatives Convention, 1971.

Article 11

1. The provisions of this Convention may be implemented by laws or regulations, collective agreements, arbitration awards or court decisions, a combination of these means or in any other manner appropriate to national conditions and practice. In so far as they have not been given effect by other means, they shall be implemented by laws or regulations.

2. Where the provisions of this Convention are implemented by laws or regulations, there shall be prior consultation with the most representative organisations of employers and workers.

Article 12

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 13

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation

whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 14

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 15

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

The foregoing is the authentic text of the Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Seventy-seventh Session which was held at Geneva and declared closed the twenty-seventh day of June 1990.

IN FAITH WREREOF we have appended our signatures this twenty-seventh day of June 1990.

The President of the Conference:
JORGE TRIACA

The Director-General of the International Labour Office:
MICHEL HANSENNE

The text of the Convention as here presented is a true copy of the text authenticated by the signatures of the President of the International Labour Conference and of the Director-General of the International Labour Office.

Certified true and complete copy.

For the Director-General of the International Labour Office:

FRANCIS MAUPAIN signature manual
Legal Adviser
of the International Labour Office

Article 16

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 17

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 18

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso iure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 14 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 19

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.